

¹Die Sünde Juda's ist geschrieben mit eisernen Griffeln, und spitzigen Demanten geschrieben, und auf die Tafel ihres Herzens gegraben und auf die Hörner an ihren Altären,² daß die Kinder gedenken sollen derselben Altäre und Ascherabilder bei den grünen Bäumen, auf den hohen Bergen.³ Aber ich will deine Höhen, beide, auf den Bergen und Feldern, samt deiner Habe und allen deinen Schätzen zum Raube geben um der Sünde willen, in allen deinen Grenzen begangen.⁴ Und du sollst aus deinem Erbe verstoßen werden, das ich dir gegeben habe, und ich will dich zu Knechten deiner Feinde machen in einem Lande, das du nicht kennst; denn ihr habt ein Feuer meines Zorns angezündet, das ewiglich brennen wird.⁵ So spricht der HERR: Verflucht ist der Mann, der sich auf Menschen verläßt und hält Fleisch für seinen Arm, und mit seinem Herzen vom HERRN weicht.⁶ Der wird sein wie die Heide in der Wüste und wird nicht sehen den zukünftigen Trost, sondern bleiben in der Dürre, in der Wüste, in einem unfruchtbaren Lande, da niemand wohnt.⁷ Gesegnet aber ist der Mann, der sich auf den HERRN verläßt und des Zuversicht der HERR ist.⁸ Der ist wie ein Baum, am Wasser gepflanzt und am Bach gewurzelt. Denn obgleich eine Hitze kommt, fürchtet er sich doch nicht, sondern seine Blätter bleiben grün, und sorgt nicht, wenn ein dürres Jahr kommt sondern er bringt ohne Aufhören Früchte.⁹ Es ist das Herz ein trotzig und verzagtes Ding; wer kann es ergründen?¹⁰ Ich, der HERR, kann das Herz ergründen und die Nieren prüfen und

¹حَطَبُهُ يَهُودَا مَكْتُوبَةٌ بِقَلَمٍ مِنْ حَدِيدٍ، بِرَأْسٍ مِنَ الْمَاسِ مَنُقُوشَةٌ عَلَى لَوْحٍ قَلْبِهِمْ وَعَلَى فُزُونٍ مَدَائِحِكُمْ.² كَذَكَرَ بَيْتِهِمْ مَدَائِحَهُمْ، وَسَوَّارِ يَهُدَى عِنْدَ أَشْجَارٍ حُصِرَ عَلَى أَكَامٍ مُزْتَفِعَةٍ. يَا جَبَلِي فِي الْخَلْفِ، أَجْعَلْ تَرَوُتَكَ كُلَّ حَزَانِكَ لِلنَّهَبِ، وَمُزْتَفَعَاتِكَ لِلْحَطَبِ فِي كُلِّ ثُجُومِكَ.⁴ وَتَتَبَرَّأُ وَيَتَفْسِكَ عَنْ مِيرَانِكَ الَّذِي أُعْطَيْتَكَ إِيَّاهُ، وَأَجْعَلَكَ تَخْدِمُ أَغْدَاءَكَ فِي أَرْضٍ لَمْ تَعْرِفْهَا، لِأَنَّكُمْ قَدْ أَصْرَمْتُمْ تَارًا بَعْضِي تَتَقَدُّ إِلَى الْأَبَدِ. هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، مَلْعُونُ الرَّجُلِ الَّذِي يَتَّكِلُ عَلَى الْإِنْسَانِ وَيَجْعَلُ الْبَشَرَ ذِرَاعَهُ، وَعَنْ الرَّبِّ يَحِيدُ قَلْبُهُ.⁶ وَيَكُونُ مِثْلَ الْعَزْعَرِ فِي الْبَادِيَةِ، وَلَا يَرَى إِذَا جَاءَ الْحَبْرُ، بَلْ يَسْكُنُ الْحَرَّةَ فِي الْبَرِّيَّةِ، أَرْضًا سَبِيحَةً وَغَيْرَ مَسْكُونَةٍ.⁷ مُبَارَكُ الرَّجُلِ الَّذِي يَتَّكِلُ عَلَى الرَّبِّ وَكَانَ الرَّبُّ مَتَكِّلَهُ،⁸ فَإِنَّهُ يَكُونُ كَشَجَرَةٍ مَعْرُوسَةٍ عَلَى مِيَاهٍ وَعَلَى نَهْرٍ تَمُدُّ أَصُولَهَا، وَلَا تَرَى إِذَا جَاءَ الْحَرُّ، وَيَكُونُ وَرْفُهَا أَحْصَرُ، وَفِي سَنَةِ الْقَحْطِ لَا تَخَافُ، وَلَا تَكْفُ عَنِ الْإِنْقَارِ. الْقَلْبُ أَخَذَعَ مِنْ كُلِّ بَشَرٍ وَهُوَ تَجِسُّسٌ، مَنْ يَعْرِفُهُ.¹⁰ أَنَا الرَّبُّ فَاجِصُ الْقَلْبِ مُحْتَبِرُ الْكُلِّ لِأُعْطِيَ كُلَّ وَاحِدٍ حَسَبَ طَرَفِهِ، حَسَبَ تَمَرِ أَعْمَالِهِ.¹¹ حَجَلَهُ تَخْصُنُ مَا لَمْ يَبْيَضْ مُحْصَلُ الْغَيْتِ بِغَيْرِ حَقٍّ. فِي يَصْفِ أَيَّامِهِ يَتْرُكُهُ وَفِي آخِرَتِهِ يَكُونُ أَحَقَقُ.¹² كُزَيْبِي مَجْدٍ مُزْتَفِعٍ مِنَ الْإِنْدَاءِ هُوَ مَوْضِعُ مَقْدِسِنَا.¹³ أَيُّهَا الرَّبُّ رَجَاءُ إِسْرَائِيلَ، كُلُّ الَّذِينَ يَتْرَكُونَكَ يَخْزَوْنَ. الْخَائِذُونَ عَنِّي فِي التُّرَابِ يُكْتَبُونَ لِيَهُدَى تَرْكُوا الرَّبَّ يَتَّبِعُونَ الْمِيَاهَ الْحَيَّةَ. إِسْغِنِي يَا رَبُّ فَأَسْقَى. خَلِّصْنِي فَاحْلَصْ، لِأَنَّكَ أَنْتَ تَسْبِيحَتِي.¹⁵ هَا هُمْ يَقُولُونَ لِي، أَتَنْ هِيَ كَلِمَةُ الرَّبِّ. لِنَاتِ.¹⁶ أَنَا أَتَا فَلَمْ أُعْتَرَلْ عَنْ أَنْ أَكُونَ رَاعِيًا وَرَاءَكَ، وَلَا اسْتَهَيْتُ يَوْمَ الْبَلِيَّةِ. أَنْتَ عَرَفْتَ. مَا خَرَجَ مِنْ سَفَتِي كَانَ مُقَابِلَ وَجْهِكَ.¹⁷ لَا تَكُنْ لِي رُغْبًا. أَنْتَ مَلْجَأِي فِي يَوْمِ الشَّرِّ.¹⁸ لِيَخْزَ طَارِدِي وَلَا أَحْزَرُ أَنَا. لِيَرْتَعِبُوا هُمْ وَلَا أَرْتَعِبُ أَنَا. إِجْلِبْ عَلَيْهِمْ يَوْمَ الشَّرِّ وَاسْحَقْهُمْ سَحَقًا مُضَاعَفًا.¹⁹ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ لِي، اذْهَبْ وَقِفْ فِي بَابِ بَيْتِ الشَّعْبِ الَّذِي يَدْخُلُ مِنْهُ مُلُوكُ يَهُودَا وَيَخْرُجُونَ مِنْهُ وَفِي كُلِّ أَبْوَابٍ أَوْرَشَلِيمَ²⁰ وَقُلْ لَهُمْ، اسْمِعُوا كَلِمَةَ الرَّبِّ يَا مُلُوكُ يَهُودَا وَكُلُّ يَهُودَا وَكُلُّ سُكَّانِ أَوْرَشَلِيمَ الدَّاخِلِينَ مِنْ هَذِهِ الْأَبْوَابِ.²¹ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، تَحْفَظُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَحْمِلُوا جَمْلًا يَوْمَ السَّبْتِ وَلَا تُدْخِلُوهُ فِي أَبْوَابِ أَوْرَشَلِيمَ،²² وَلَا تُخْرِجُوا جَمْلًا مِنْ بُيُوتِكُمْ يَوْمَ السَّبْتِ، وَلَا تَعْمَلُوا شُغْلًا مَا، بَلْ قَدِّسُوا يَوْمَ

gebe einem jeglichen nach seinem Tun, nach den Früchten seiner Werke.¹¹ Denn gleichwie ein Vogel, der sich über Eier setzt und brütet sie nicht aus, also ist der, so unrecht Gut sammelt; denn er muß davon, wenn er's am wenigsten achtet, und muß zuletzt Spott dazu haben.¹² Aber die Stätte unsers Heiligtums, der Thron göttlicher Ehre, ist allezeit fest geblieben.¹³ Denn, Herr, du bist die Hoffnung Israels. Alle, die dich verlassen, müssen zu Schanden werden, und die Abtrünnigen müssen in die Erde geschrieben werden; denn sie verlassen den HERRN, die Quelle des lebendigen Wassers.¹⁴ Heile du mich, HERR, so werde ich heil; hilf du mir, so ist mir geholfen; denn du bist mein Ruhm.¹⁵ Siehe, sie sprechen zu mir: Wo ist denn des HERRN Wort? Laß es doch kommen!¹⁶ Aber ich bin nicht von dir geflohen, daß ich nicht dein Hirte wäre; so habe ich den bösen Tag nicht begehrt, das weißt du; was ich gepredigt habe, das ist recht vor dir.¹⁷ Sei du nur nicht schrecklich, meine Zuversicht in der Not!¹⁸ Laß sie zu Schanden werden, die mich verfolgen, und mich nicht; laß sie erschrecken, und mich nicht; laß den Tag des Unglücks über sie kommen und zerschlage sie zwiefach!¹⁹ So spricht der HERR zu mir: Gehe hin und tritt unter das Tor des Volks, dadurch die Könige Juda's aus und ein gehen, und unter alle Tore zu Jerusalem²⁰ und sprich zu ihnen: Höret des HERRN Wort, ihr Könige Juda's und ganz Juda und alle Einwohner zu Jerusalem, so zu diesem Tor eingehen.²¹ So spricht der HERR: Hütet euch und tragt keine Last am Sabbat durch die Tore hinein zu

السَّبْتِ كَمَا أَمَرْتُ آبَاءَكُمْ. فَلَمْ يَسْمَعُوا وَلَمْ يَمِيلُوا أَذُنَهُمْ، بَلْ قَسَّوْا أَعْنَاقَهُمْ لئَلَّا يَسْمَعُوا وَلئَلَّا يَقْبَلُوا تَأْدِيباً. ²⁴ وَبُكُونُ إِذَا سَمِعْتُمْ لِي سَمْعاً يَقُولُ الرَّبُّ وَلَمْ تُدْخِلُوا جَمَلاً فِي أَبْوَابِ هَذِهِ الْمَدِينَةِ يَوْمَ السَّبْتِ، بَلْ قَدَسْتُمْ يَوْمَ السَّبْتِ وَلَمْ تَعْمَلُوا فِيهِ شُغْلاً مَا أَنَّهُ ²⁵ يَدْخُلُ فِي أَبْوَابِ هَذِهِ الْمَدِينَةِ مُلُوكٌ وَرُؤَسَاءُ جَالِسُونَ عَلَى كُرْسِيِّ دَاوُدَ، رَاكِبُونَ فِي مَرْكَبَاتٍ وَعَلَى حَيْلٍ هُمْ وَرُؤَسَاؤُهُمْ رِجَالٌ يَهُودًا وَسَكَانُ أُورُشَلِيمَ، وَتُسَكَّنُ هَذِهِ الْمَدِينَةُ إِلَى الأَبَدِ. ²⁶ وَبَاقُونَ مِنْ مُدُنِ يَهُودَا وَمِنْ حَوَالِي أُورُشَلِيمَ وَمِنْ أَرْضِ بَنِيَامِينَ وَمِنْ السَّهْلِ وَمِنْ الْجِبَالِ وَمِنْ الْجَنُوبِ، يَأْتُونَ بِمُخْرَقَاتٍ وَدَبَائِحَ وَتَقْدِمَاتٍ وَلَبَانٍ، وَيَدْخُلُونَ بِدَبَائِحِ شُكْرِ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ. ²⁷ وَلَكِنْ إِنْ لَمْ تَسْمَعُوا لِي لئَلْقَدَسُوا يَوْمَ السَّبْتِ لِكَيْلَا تَحْمِلُوا جَمَلاً وَلَا تُدْخِلُوهُ فِي أَبْوَابِ أُورُشَلِيمَ، يَوْمَ السَّبْتِ، فَإِنِّي أَشْعَلُ تَاراً فِي أَبْوَابِهَا فَتَأْكُلُ فَضُورَ أُورُشَلِيمَ وَلَا تَنْطَفِئُ.

Jerusalem{~}²² und führt keine Last am Sabbattage aus euren Häusern und tut keine Arbeit, sondern heiligt den Sabbattag, wie ich euren Vätern geboten habe.²³ Aber sie hören nicht und neigen ihre Ohren nicht, sondern bleiben halsstarrig, daß sie mich ja nicht hören noch sich ziehen lassen.²⁴ So ihr mich hören werdet, spricht der HERR, daß ihr keine Last traget des Sabbattages durch dieser Stadt Tore ein, sondern ihn heiligt, daß ihr keine Arbeit an demselben Tage tut.²⁵ so sollen auch durch dieser Stadt Tore aus und ein gehen Könige und Fürsten, die auf dem Stuhl Davids sitzen, und reiten und fahren, auf Wagen und Rossen, sie und ihre Fürsten samt allen, die in Juda und Jerusalem wohnen; und soll diese Stadt ewiglich bewohnt werden;²⁶ und sollen kommen aus den Städten Juda's, und die um Jerusalem her liegen, und aus dem Lande Benjamin, aus den Gründen und von den Gebirgen und vom Mittag, die da bringen Brandopfer, Schlachtopfer, Speisopfer und Weihrauch zum Hause des HERRN.²⁷ Werdet ihr mich aber nicht hören, daß ihr den Sabbattag heiligt und keine Last tragt durch die Tore zu Jerusalem ein am Sabbattage, so will ich ein Feuer unter ihren Toren anzünden, das die Häuser zu Jerusalem verzehren und nicht gelöscht werden soll.